

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część LII. — Wydana i rozesłana dnia 17 grudnia 1885.

167.

Rozporządzenie ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 28 listopada 1885,

tyczące się cennika lekarstw na rok 1886.

Pod tytułem „Cennik lekarstw na rok 1886 do farmakopei austriackiej z r. 1869 i Dodatku do niej z roku 1878“ wyszedł w Wiedniu nakładem c. k. drukarni nadwornej i rządowej spis cen lekarstw, ułożony na podstawie najnowszych cenników materiałów aptecznych, co do którego wydaje się przepisy następujące:

§. 1.

Wszyscy aptekarze bez wyjątku, jakoteż lekarze i chirurdzy upoważnieni do utrzymywania apteki domowej, trzymać się mają zacząwszy od 1 stycznia 1886 tego nowego cennika lekarstw i zaopatrzyć się w drukowany jego egzemplarz.

§. 2.

Te przedmioty, których wydawanie z aptek jest osobnymi przepisami ograniczone i które przeto w niniejszym cenniku krzyżykiem (†) są oznaczone, wtedy tylko mogą być przez aptekarzy sprzedawane, gdy są zapisane podług przepisu przez upoważnionego lekarza, chirurga lub weterynarza.

§. 3.

Przy sporządzaniu i wydawaniu lekarstw trzymać się należy ściśle wskazań recepty lekarskiej we wszystkich szczegółach.

Recepty jednak, w których przekroczono największe ilości pewnego środka lekarskiego, w dodatku (str. 40) przepisane, wtedy tylko ekspedowane być mogą w sposób zaordynowany, gdy lekarz obok ilości położy wykrzyknik w nawiasie (!).

Gdy zachodzi słuszną obawa, aby lekarstwa nie nadużyto, lekarz ordynujący winien napisać na receptę formułę „*ne repetatur*“; aptekarzowi zabrania się wydawania ponownie lekarstwa na receptę tąż formułą „*ne repetatur*“ opatrzoną.

§. 4.

Ceny tych leków, których niema w farmakopei, Władze administracyjne krajowe wymierzają według tych samych zasad, podług których wymierza się ceny leków w farmakopei podanych.

§. 5.

Pijawki nie mają być uważane za przedmiot leczniczy. Cenę sprzedaży tychże ustanawia się dla aptek po 10 c. za sztukę.

Gdy się zaspakaja rachunki za lekarstwa, dostarczone na rachunek funduszów publicznych, cena ta nie ulega niżeniu procentowemu.

Aptekarze obowiązani są mieć pijawki w zapasie.

§. 6.

Na recepty opatrzone dopiskiem *secundum meam praescriptionem* lub innym podobnym, który domyślać się każe jakiejś tajemnicy lub porozumienia z lekarzem, nie wolno nie wydawać.

§. 7.

Jeżeli na receptę jest dopisek „*fiat expeditio simplex*“, aptekarz liczyć ma za naczynia tylko najniższą należytość w cenniku podaną.

§. 8.

Lekarstwa wymienione z jedną ceną, wydawać należy po tejże cenie bez względu na ilość, podczas gdy za lekarstwa, wymienione z podwójną ceną, liczyć się powinno przepisane ceny niższe dopiero wtedy, gdy się wydaje większe ilości.

Jeżeliby jednak w skutek kilkorakich cen wypadło za mniejszą ilość więcej, niż wynosi cena niższa, ustanowiona dla większej ilości, policzyć należy tę ostatnią cenę.

§. 9.

Na każdej receptę, podług której zrobiono i wydano lekarstwo z apteki czy to publicznej czy domowej, napisać trzeba wyraźnie cyframi należytość i wyszczególnić, ile się należy za materiały, robotę i naczynia.

Jeżeli za środek wchodzący w skład przepisane leku przypada mniej niż cent, policzyć można cały cent; ale jeżeli przypada cent lub więcej centów z ułamkiem, ułamek wynoszący mniej niż 0·5 opuszcza się a wynoszący więcej niż 0·5 liczy się za cały cent.

Za *Aqua communis* w jakiegokolwiek ilości policzyć można 1 cent wyjąwszy gdy jest użyta na odwary i nalewy.

Kto w aptece lekarstwo taksował, dopisać powinien na receptę obok daty i należytości także jeszcze firmę apteki a kto lekarstwo wydawał, napisać ma za każdym razem na etykiecie datę wydania i swoje nazwisko.

§. 10.

Jeżeli recepta zapisana jest na dawną wagę aptekarską, zamienić trzeba wagę podług następującej tablicy:

Zamiast wagi	bierze się centygramów.
$\frac{1}{3}$ grana	0·02 (2)
$\frac{1}{2}$ „	0·04 (4)
1 gran	0·07 (7)
2 grany	0·15 (15)
3 „	0·20 (20)
4 „	0·30 (30)
5 granów	0·35 (35)
6 „	0·40 (40)
7 „	0·50 (50)
8 „	0·55 (55)
9 „	0·60 (60)
10 „	0·70 (70)
12 „	0·90 (90)
14 „	1·00 (1 gram) —
15 „	1·05 (1 „ 5)
16 „	1·10 (1 „ 10)
18 „	1·25 (1 „ 25)
20 „ (1 skrupuł)	1·50 (1 „ 50)
30 „ ($\frac{1}{2}$ drachmy)	2·20 (2 gramy 20)
40 „ (2 skrupuły)	3·00 (3 „) —
60 „ (1 drachma)	4·50 (4 „ 50)
120 „ (2 drachmy)	9·00 (9 gramów) —
180 „ (3 drachmy)	13·50 (13 „ 50)
240 „ ($\frac{1}{2}$ uncyi)	17·50 (17 „ 50)
480 „ (1 uncya)	35·00 (35 „) —

§. 11.

Wolno wydawać lekarstwa po cenie niższej od przepisanej; ale w przypadku takim wypisać trzeba na recepte cyframi tak cenę przepisaną, jak i należyłość dobrowolnie zniżoną.

Jednakże lekarstwa dawane po cenie zniżonej powinny mieć takie same właściwości i być tak samo prawdziwe i czyste, jak to w farmakopei jest przepisane a i waga też nie może być mniejsza.

§. 12.

Lekarze i chirurdzy, upoważnieni do utrzymywania aptek domowych i zasobów do użycia na prędee, kupować powinni potrzebne przetwory chemiczne i leki złożone tylko od aptekarzy i w tej mierze wykazać się mają własną książeczką rachunkową, w której wymieniona być ma dokładnie i podpisem aptekarza stwierdzona nazwa i waga leków, tudzież czas ich kupienia.

Zniżenie cen w przypadku takim zależy od wzajemnej umowy.

§. 13.

Do lekarstw dla zwierząt służy cennik zamieszczony przy końcu.

Za robotę lekarstw dla zwierząt i za naczynia do tychże, pozwala się pobierać należytość podług cennika lekarstw dla ludzi.

§. 14.

Wszelkie wykroczenia przeciwko rozporządzeniom powyższym, o ile do nich powszechna ustawa karna nie da się zastosować, karane będą grzywną aż do 100 zł. lub aresztem aż do dni 14. (Rozporządzenie ministeryalne z dnia 30 września 1857, Dz. u. p. Nr. 198).

§. 15.

Wszelkie inne przepisy, oprócz niniejszych jeszcze istniejące a dotyczące się kupowania, utrzymywania i sprzedaży towarów aptekarskich i lekarstw, pozostają w mocy obowiązującej.

Tasffe r. w.